

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2023. gada 23. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 34. un 36. pants – Preču brīva aprīte – Pasākums ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību – Audiovizuālo raidījumu ieraksti – Pārdošana tiešsaistē – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta raidījumu vecuma ierobežojuma klasifikācija un programmu marķēšana – Nepilngadīgo personu aizsardzība – Ieraksti, kas citā dalībvalstī jau ir klasificēti un marķēti – Samērīgums

Lietā C-662/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija) iesniegusi ar 2021. gada 29. oktobra lēmumu un kas Tiesā registrēts 2021. gada 4. novembrī, tiesvedībā, ko sākusī

Booky.fi Oy,

piedaloties

Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI),

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)* vārdā – *E. Lauri* un *L. Pekkala*,
- Somijas valdības vārdā – *H. Leppo*, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Ringborg*, *I. Söderlund* un *F. Thiran*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – somu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 34. un 36. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar *Booky.fi Oy* sākto tiesvedību par *Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)* (Valsts audiovizuālais institūts, Somija) lēmumu, ar kuru *Booky.fi* ir noteikts pienākums informācijā par audiovizuālo raidījumu ierakstiem, kas tiek piedāvāti tirdzniecībai ar tā tiešsaistes veikala starpniecību, norādīt vecuma ierobežojumu, līdz kuram šīs programmas nedrīkst skatīties, pamatojoties uz Somijas tiesību aktos paredzēto klasifikāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblējas 1989. gada 20. novembrī pieņemtās un 1990. gada 2. septembrī spēkā stājušās Bērnu tiesību konvencijas (*Recueil des traités des Nations unies*, 1577. sējums, 3. lpp.) 17. pantā ir paredzēts:

“Dalībvalstis atzīst plašsaziņas līdzekļu svarīgo nozīmi un nodrošina, lai bērniem būtu pieejama informācija un materiāli no dažādiem vietējiem un starptautiskiem avotiem, īpaši tāda informācija un materiāli, kuru mērķis ir sekmēt bērnu sociālo, garīgo un morālo labklājību, kā arī fizisko un garīgo veselību. Šajā nolūkā dalībvalstis

[..]

- e) rosina piemērotu pamatnostādņu izstrādāšanu bērnu aizsardzībai pret viņu labklājībai kaitīgu informāciju un materiāliem, ņemot vērā 13. un 18. panta noteikumus.”

Savienības tiesības

- 4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/13/ES (2010. gada 10. marts), par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2010, L 95, 1. lpp.), 59. un 104. apsvērumā ir noteikts:

“(59) Likumdevējus, mediju nozari un vecākus uztrauc kaitīga satura pieejamība audiovizuālo mediju pakalpojumos. Būs arī jaunas problēmas, jo īpaši saistībā ar jauniem raidījumiem un jauniem produktiem. Tādēļ ir nepieciešami noteikumi, lai aizsargātu nepilngadīgo fizisko, garīgo un morālo attīstību, kā arī cilvēka cieņu visos audiovizuālo mediju pakalpojumos, tostarp audiovizuālos komercpaziņojumos.

[..]

(104) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, radīt telpu bez iekšējām robežām attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, vienlaikus nodrošinot augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz vispārējas intereses mērķiem, jo īpaši saistībā ar nepilngadīgo aizsardzību un cilvēka cieņas aizsardzību, kā arī veicinot tiesības personām ar īpašām vajadzībām, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt [Eiropas] Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar [LES] 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.”

Somijas tiesības

5 2011. gada 17. jūnija *kuvaohjelmalaki (710/2011)* (Likums par audiovizuālajiem raidījumiem (710/2011); turpmāk tekstā – “Likums par audiovizuālajiem raidījumiem”) 1. pantā ir noteikts, ka šī likuma mērķis ir aizsargāt bērnus saistībā ar audiovizuālajiem raidījumiem, kas kaitē to attīstībai.

6 Saskaņā ar minētā likuma 2. panta pirmo daļu:

“Šis likums attiecas uz audiovizuālo raidījumu piedāvāšanu un kontroli Somijā, ja tie tiek piedāvāti televīzijai vai raidījumu pēc pieprasījuma ietvaros, kam ir piemērojams *laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014)* [Likums par elektronisko komunikāciju pakalpojumiem (917/2014)]. To piemēro citiem audiovizuālo raidījumu piedāvājumiem un kontrolei Somijā, ja:

- 1) raidījumu piedāvā uzņēmumi vai saimnieciskās darbības subjekti, kuri ir reģistrēti Somijā vai kuriem tajā ir darījumdarbības vieta;
- 2) raidījumu piedāvā persona, kas ir Somijas pilsonis vai kam Somijā ir pastāvīgā dzīvesvieta; vai
- 3) lēmums par raidījuma piedāvājumu ir pieņemts Somijā.”

7 Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 3. panta 3. punktā audiovizuālo raidījumu piedāvāšana ir definēta kā to pieejamība sabiedrībai, lai tos varētu skatīties.

8 Šī likuma 3. panta 5. punktā ir paredzēts, ka klasifikācijas mērķis ir, pamatojoties uz audiovizuālā raidījuma noskatīšanos, noteikt, vai tas var nelabvēlīgi ietekmēt tāda bērna attīstību, kurš ir jaunāks par noteiktu vecumu.

9 Minētā likuma 5. panta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Ja vien 9.–11. pantā nav noteikts citādi, audiovizuālo raidījumu var piedāvāt tikai tad, ja tas ir klasificēts saskaņā ar 16. panta pirmo daļu un tajā ir vai tam ir pievienota skaidri redzama norāde par vecuma ierobežojumu un saturu, vai tas ir audiovizuālais raidījums 16. panta trešās daļas izpratnē un tajā ir vai tam ir pievienota skaidri redzama norāde par vecuma ierobežojumu un saturu. Ja tas ir audiovizuālais raidījums 16. panta otrās daļas izpratnē, to drīkst piedāvāt tikai tad, ja tajā ir vai tam ir pievienota skaidri redzama norāde par vecuma ierobežojumu – no 18 gadu vecuma.”

10 Saskaņā ar Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 6. panta piekto daļu:

“Audiovizuāla raidījuma piedāvātājam, piedāvājot raidījumus, ir jāsniedz informācija par vecuma ierobežojumiem un citiem bērnu aizsardzību veicinošiem pasākumiem.”

11 Šī likuma 9. pants ir formulēts šādi:

“Audiovizuālo raidījumu nav nepieciešams nedz klasificēt, nedz marķēt, ja:

- 1) tā saturu veido vienīgi izglītojošs vai kultūras raidījums;
- 2) tā saturu veido vienīgi mūzika, sports vai sporta pasākumu, kultūras pasākumu vai atceres pasākumu vai līdzīgu pasākumu vai notikumu ieraksti;
- 3) tā saturu veido vienīgi rokdarbi, labklājība, diskusijas, spēles, mode, dārzkopība, celtniecība, ēdienu gatavošana, iekārtošana, prāta mežģi, minēšanas spēles vai līdzīgas tēmas, kas tiek piedāvātas jebkuras vecuma grupas skatītājiem;
- 4) tā saturu veido vienīgi preču un pakalpojumu mārketinga materiāli;
- 5) tā saturu veido vienīgi informācija par ideoloģiskām vai politiskām darbībām;
- 6) tā saturu veido vienīgi aktuālās ziņas;
- 7) tā saturu veido vienīgi tiešraides.

Atkāpjoties no pirmās daļas 4. punkta, ir jāklasificē audiovizuāls raidījums, kura saturs ir tikai audiovizuālo raidījumu mārketinga materiāls.”

12 Minētā likuma 10. pantā ir paredzēts:

“Audiovizuāla raidījuma klasifikācija un marķēšana nav nepieciešama, ja tas:

- 1) ir pieejams tiešsaistes publikācijā *laki sananvapauden käyttömisestä joukkoviestinnässä (460/2003)* [Likums par vārda brīvības īstenošanu plašsaziņas līdzekļos (460/2003)] izpratnē un ir izveidots vai iegūts šīs tiešsaistes publikācijas publicēšanas ietvaros;
- 2) ir pieejams pakalpojumā, kurā tiek piedāvāti privātpersonu izveidoti raidījumi, un to ir izveidojusi privātpersona vaļaspriekam;
- 3) tiek piedāvāts izglītības vai citā kultūras pasākumā un ir izveidots saistībā ar izglītības vai citu kultūras pasākumu;
- 4) ir spēle, kas ir darīta pieejama kā daļa no videospēļu pakalpojuma, kura sniedzējs ievēro šādam pakalpojumam izstrādāto un saskaņā ar 8. pantu kontrolēto rīcības kodeksu.”

13 Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 11. panta pirmajā daļā ir paredzēts:

“[KAVI], pamatojoties uz iesniegumu, var piešķirt atļauju audiovizuālo raidījumu, kuri nav klasificēti un marķēti saskaņā ar šo likumu, piedāvāšanai īpašā pasākumā, kas ir organizēts audiovizuālo raidījumu piedāvāšanai.”

14 Atbilstoši minētā likuma 15. pantam:

“Par bērna attīstībai kaitīgu tiek uzskatīts audiovizuāls raidījums, ja tas vardarbīga vai seksuāla satura dēļ vai radot trauksmi, vai jebkādā citā līdzīgā veidā var kaitīgi ietekmēt bērna attīstību.

Lai novērtētu audiovizuālā raidījuma kaitīgo raksturu, ir jāņem vērā konteksts un veids, kādā notikumi ir aprakstīti raidījumā.”

15 Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 16. pants ir formulēts šādi:

“Ja audiovizuālais raidījums kaitē bērna attīstībai 15. panta izpratnē, tas, ņemot vērā tā saturu, ir klasificējams ar 7, 12, 16 vai 18 gadu vecuma ierobežojumu un tam ir jāpiestiprina simbols, kurā aprakstīts raidījuma saturs. Ja raidījumu nevar uzskatīt par bērna attīstībai kaitējošu, tas ir jāklasificē par tādu, kuru var piedāvāt visām vecuma grupām.

Ja raidījumu ir tieši paredzēts piedāvāt vienīgi personām, kas ir vecākas par 18 gadiem, tas nav jāklasificē. Šādu raidījumu var piedāvāt vienīgi tad, ja tajā ir ietverta vai tam ir pievienota skaidri redzama norāde par vecuma ierobežojumu – no 18 gadu vecuma.

[KAVI] var apstiprināt vecuma ierobežojumu un simbolu, kurā aprakstīts raidījuma saturs un kurš ir piešķirts Savienības teritorijā, šī raidījuma izmantošanai Somijā saskaņā ar šo likumu, noveicot raidījuma klasifikāciju Somijā.”

16 Saskaņā ar šī likuma 19. pantu KAVI uzdevums ir uzraudzīt minētā likuma ievērošanu.

17 Šī paša likuma 30. pantā ir paredzēta iespēja pārsūdzēt KAVI pieņemto klasificēšanas lēmumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 *Booky.fi* ir Somijas uzņēmums, kas, izmantojot savu tiešsaistes veikalu, tirgo audiovizuālus raidījumus, kuri ierakstīti tādos materiālos datu nesējos kā DVD un *Blu-ray* diski.

19 Pārbaudē 2018. gadā KAVI konstatēja, ka *Booky.fi* piedāvā pārdošanā audiovizuālo raidījumu ierakstus, nesniedzot informāciju par atļautā vecuma ierobežojumu un audiovizuālā raidījumu saturu, kā tas prasīts Likumā par audiovizuālajiem raidījumiem.

20 Ar 2018. gada 9. jūlija lēmumu KAVI tostarp noteica *Booky.fi* pienākumu iekļaut šīs norādes informācijā par tā tirgoto raidījumu ierakstiem, un pēc tam ar 2018. gada 9. oktobra lēmumu KAVI noraidīja *Booky.fi* par šo lēmumu iesniegto sūdzību.

21 *Booky.fi* par KAVI lēmumu cēla prasību *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinku Administratīvā tiesa, Somija), kas šo prasību noraidīja ar 2019. gada 9. decembra spriedumu. Šī tiesa nosprieda, ka, tā kā tiešsaistes veikalu gadījumā audiovizuālo raidījumu piedāvāšana sabiedrībai Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 5. panta pirmās daļas izpratnē notiek brīdī, kad šāds raidījuma

ieraksts tiek piedāvāts pārdošanā, vai no brīža, kad to ir iespējams pasūtīt citādā veidā, minētajam ierakstam ir jāietver vai tam ir jābūt pievienotai šajā likumā paredzētajai norādei par vecuma ierobežojumu.

- 22 Lai pamatotu apelācijas sūdzību, ko *Booky.fi* par šo spriedumu iesniedza *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija), kas ir iesniedzējtiesa šajā lietā, uzņēmums apgalvo, ka prasība, lai audiovizuālie raidījumi, ko tas tirgo savā tiešsaistes veikalā, tiktu klasificēti un marķēti atbilstoši Somijā spēkā esošajiem vecuma ierobežojumiem, lai gan tie jau ir šādi klasificēti citā dalībvalstī un uz tiem jau ir izvietotas norādes par vecuma ierobežojumiem saskaņā ar citas dalībvalsts noteikumiem, ir pasākums ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē.
- 23 *Booky.fi* uzskata, ka Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem normas pārsniedz to, kas ir nepieciešams bērnu aizsardzības mērķa sasniegšanai, ja audiovizuālo raidījumu nodrošināšana ir paredzēta tikai pilngadīgiem pircējiem. Turklāt tas apgalvo, ka pienākums saskaņā ar Somijas tiesisko regulējumu klasificēt visus audiovizuālo raidījumu ierakstus, kas tiek piedāvāti tiešsaistes veikalā, ir pretrunā samērīguma principam un ka preču brīvai aprītei mazāk ierobežojoši būtu, ja šis pienākums attiektos vienīgi uz Somijā faktiski importētajiem ierakstiem. Šajā ziņā *Booky.fi* norāda, ka tas no starptautiskajiem vairumtirgotājiem pasūta audiovizuālo raidījumu ierakstus, kurus piedāvā savā tirdzniecības vietnē, vienīgi pamatojoties uz saņemtajiem pasūtījumiem.
- 24 Iesniedzējtiesa uzskata, ka audiovizuālo raidījumu ierakstu piegāde, izmantojot tiešsaistes veikalu, ietilpst audiovizuālo raidījumu piegādes jēdzienā Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 5. panta pirmās daļas izpratnē, līdz ar to norādei par vecuma ierobežojumu, kas atbilst uz šī likuma pamata veiktajai klasifikācijai, ir jābūt ietvertai informācijā par ierakstu, ja tas tiek piedāvāts pārdošanai, un tas tā ir neatkarīgi no tā, ka ierakstā iekļauto raidījumu turklāt ir klasificējusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde.
- 25 Proti, audiovizuālo raidījumu ierakstu tirdzniecība kopā ar norādēm par vecuma ierobežojumu, kas atbilst citas dalībvalsts klasifikācijai, neļaujot pircējam pārdošanas brīdī būt informētam par audiovizuālā raidījuma saturu un marķējumu atbilstoši Somijā spēkā esošajiem vecuma ierobežojumiem, un tas neļautu sasniegt Likumā par audiovizuālajiem raidījumiem paredzēto bērna aizsardzības līmeni.
- 26 Tomēr iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tādos apstākļos, kādi ir tajā izskatāmajā lietā, pienākums klasificēt un marķēt raidījumus atkarībā no šajā likumā paredzētā vecuma nepārsniedz to, kas ir nepieciešams likumā norādītā bērna aizsardzības mērķa sasniegšanai.
- 27 It īpaši šī tiesa uzskata, ka šīs lietas apstākļi atšķiras no apstākļiem lietā, kurā tika pasludināts 2008. gada 14. februāra spriedums *Dynamic Medien* (C-244/06, EU:C:2008:85), jo šajā gadījumā nevar atkāpties no Likumā par audiovizuālajiem raidījumiem paredzētā vecuma ierobežojuma norādēm, pat ja ir skaidrs, ka audiovizuālo raidījumu ieraksta pircējs ir pilngadīgs.
- 28 Šī likuma normas atšķiroties arī no Vācijas tiesību aktiem, kas aplūkoti lietā, kurā tika taisīts 2008. gada 14. februāra spriedums *Dynamic Medien* (C-244/06, EU:C:2008:85), jo šie tiesību akti ir piemērojami gan valsts teritorijā reģistrētiem audiovizuālo ierakstu pārdevējiem, gan citās dalībvalstīs reģistrētiem pārdevējiem, taču tas tā nav Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem gadījumā.

29 Šādos apstākļos *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai LESD 34. pants, ņemot vērā LESD 36. pantu, nepieļauj tādu Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 5. panta pirmās daļas interpretāciju, saskaņā ar kuru audiovizuālo raidījumu ierakstu klasifikācija atbilstoši šim likumam ir jāveic un uz šo klasifikāciju balstītā minimālā vecuma norāde, kas paredzēta minētajā likumā, kopā ar produkta informāciju ir jāsniedz jau brīdī, kad šie ieraksti ir pieejami pārdošanai tiešsaistes veikalā, lai gan minētie ieraksti ir klasificēti un marķēti citā dalībvalstī, bet vēl nav piegādāti Somijā?

Vai, lai izvērtētu jautājumu, nozīme ir tam, ka Likumā par audiovizuālajiem raidījumiem nav ietverta neviena tiesību norma par atkāpēm no klasifikācijas un marķēšanas tā iemesla dēļ, ka ir iegūta pārlicība par audiovizuālā raidījuma ieraksta pircēja pilngadību un ka iepriekš minētā prasība par pārklasificēšanu un pārmarķēšanu, piedāvājot šādu ierakstu tiešsaistes veikalā, ir piemērojama tikai tad, ja raidījumu piedāvā uzņēmums vai saimnieciskās darbības subjekts, kas Somijā ir reģistrēts vai kam tajā ir darījumdarbības vieta, vai ja šo raidījumu piedāvā persona, kas ir Somijas pilsonis vai kam Somijā ir pastāvīgā dzīvesvieta, vai ja lēmums par raidījuma piedāvāšanu ir pieņemts Somijā?

2) Ja iepriekš minētās pārklasificēšanas un pārmarķēšanas prasības samērīgums paredz, ka no šīs prasības var izdarīt atkāpi tā iemesla dēļ, ka ir iegūta pārlicība par audiovizuālā raidījuma ieraksta pircēja pilngadību: vai gadījumā, ja pārdots tiek pilngadīgai personai, ir nepieciešams prasīt, lai šāda ieraksta pasūtīšanas un pārdošanas brīdī būtu pilnīga pārlicība par pircēja pilngadību, vai arī ir pietiekami, ka šī ieraksta pārdevējs cenšas pārlicināties par pircēja pilngadību?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

30 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai aizsargātu nepilngadīgos no audiovizuāla satura, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, ir prasīts, lai attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem, kas ierakstīti uz materiāla datu nesēja un tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, iepriekš tiktu veikta pārbaudes procedūra, kā arī klasifikācija atbilstoši vecuma ierobežojumiem un attiecīgs marķējums saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja attiecībā uz šiem raidījumiem jau ir veikta analogiska procedūra, kā arī klasifikācija un marķēšana, piemērojot citas dalībvalsts tiesību aktus.

31 Iesniedzējtiesa turklāt lūdz Tiesu precizēt, vai šajā vērtējumā ir nozīme, pirmkārt, tam, ka attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēta atkāpe no šādas prasības, ja var pierādīt, ka šajā tiesiskajā regulējumā minētā ieraksta pircējs ir pilngadīgs, un, otrkārt, tam, ka minētais tiesiskais regulējums ir piemērojams tikai raidījumiem, ko piedāvā uzņēmumi vai saimnieciskās darbības subjekti, kuri attiecīgajā dalībvalstī ir reģistrēti vai kuriem tajā ir darījumdarbības vieta, vai persona, kas ir šīs dalībvalsts pilsonis vai kam šajā valstī ir pastāvīgā dzīvesvieta, vai ja lēmums par raidījumu piedāvāšanu ir pieņemts šajā dalībvalstī.

- 32 Vispirms jāatgādina, ka preču brīva aprīte starp dalībvalstīm ir LESD pamatprincips, kas izpaužas LESD 34. pantā noteiktajā kvantitatīvo ierobežojumu, kā arī jebkuru pasākumu ar tiem līdzvērtīgu iedarbību aizliegumā attiecībā uz importu starp dalībvalstīm (spriedums, 2019. gada 18. jūnijs, Austrija/Vācija, C-591/17, EU:C:2019:504, 119. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 34. pantā ietvertais aizliegums noteikt pasākumus ar importa kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību attiecas uz jebkuru dalībvalsts pasākumu, kas tieši vai netieši, faktiski vai iespējami varētu ietekmēt tirdzniecību Savienībā (spriedums, 2019. gada 18. jūnijs, Austrija/Vācija, C-591/17, EU:C:2019:504, 120. punkts un tajā minētā judikatūra)
- 34 Turklāt, pat ja pasākumam nav nedz mērķa, nedz arī tā rezultātā tiek radīta nelabvēlīgāka attieksme pret precēm no citām dalībvalstīm, ja tas traucē citu dalībvalstu izcelsmes produktiem piekļūt dalībvalsts tirgum, tas arī ietilpst jēdzienā “pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību” LESD 34. panta izpratnē (spriedums, 2019. gada 18. jūnijs, Austrija/Vācija, C-591/17, EU:C:2019:504, 121. punkts un tajā minētā judikatūra)
- 35 Šajā gadījumā tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā tie tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, vispirms ir jāveic pārbaudes procedūra, kā arī to klasifikācija un marķēšana atbilstoši nepilngadīgo aizsardzībai noteiktajiem vecuma ierobežojumiem, apgrūtinā un sadārdzina audiovizuālo raidījumu ierakstu importu no citas dalībvalsts.
- 36 Tāpēc šāds pasākums var kavēt citu dalībvalstu izcelsmes audiovizuālo raidījumu ierakstu piekļuvi attiecīgās dalībvalsts tirgum un saskaņā ar šī sprieduma 32.–34. punktā minēto judikatūru tas līdz ar to ir pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē, kas principā nav saderīgs ar pienākumiem, kuri izriet no šī panta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 14. februāris, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, 34. un 35. punkts).
- 37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesiskais regulējums, kas ir pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību, tomēr var būt attaisnots ar kādu no LESD 36. pantā uzskaitītajiem vispārējo interešu apsvērumiem vai ar imperatīvām vispārējo interešu prasībām. Vienā vai otrā gadījumā valsts pasākumam ir jābūt piemērotam, lai nodrošinātu mērķa sasniegšanu, un tas nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams šī mērķa sasniegšanai (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumu, 2015. gada 12. novembris, *Visnapuu*, C-198/14, EU:C:2015:751, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pamatlietā aplūkotā pasākuma mērķis, kā tas ir noteikts Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 1. pantā, ir aizsargāt nepilngadīgos no audiovizuālajiem raidījumiem, kuru saturs ir kaitīgs viņu attīstībai.
- 39 Šajā ziņā jāatgādina, ka bērnu aizsardzība ir nostiprināta Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kuras 24. panta 1. punktā ir noteikts, ka bērniem ir tiesības uz viņu labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību. Tā ir atzīta arī vairākos starptautiskos juridiskos instrumentos, starp kuriem ir arī Bērnu tiesību konvencija, kuru ir ratificējušas visas dalībvalstis un kuras 17. panta e) punktā ir noteikts, ka valstis, kas ir tās dalībnieces, rosina piemērotu pamatnostādņu izstrādāšanu bērnu aizsardzībai pret viņu labklājībai kaitīgu informāciju un materiāliem.

- 40 Konkrētāk, attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem Savienības likumdevējs Direktīvas 2010/13 59. apsvērumā ir uzsvēris nepieciešamību aizsargāt nepilngadīgos no tāda satura klātesamības, kas tiem var kaitēt, vienlaikus šīs direktīvas 104. apsvērumā atgādinot, ka runa ir par vispārējo interešu mērķi, kam ir augsta līmeņa aizsardzība.
- 41 Līdz ar to nepilngadīgo aizsardzība pret audiovizuālajiem raidījumiem, kuru saturs var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, ir obligāta vispārējo interešu prasība, kas principā var attaisnot preču brīvas aprites ierobežojumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 14. februāris, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, 42. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 19. novembris, *ZW*, C-454/19, EU:C:2020:947, 40. punkts).
- 42 Kā izriet no šā sprieduma 37. punkta, vēl ir jāizvērtē, vai pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums ir piemērots šā legītīmā mērķa īstenošanas nodrošināšanai un nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo.
- 43 Šajā ziņā to, vai un cik lielā mērā šis tiesiskais regulējums atbilst minētajām prasībām, galu galā nosaka iesniedzējtiesa, jo pamatlietas apstākļu izvērtēšana un valsts tiesību aktu interpretēšana ir vienīgi tās kompetencē (spriedums, 2022. gada 7. septembris, *Cilevičs u.c.*, C-391/20, EU:C:2022:638, 72. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Šajā nolūkā iesniedzējtiesai, izmantojot statistikas datus, uz atsevišķiem punktiem balstītus datus vai citus līdzekļus, ir objektīvi jāizvērtē, vai attiecīgās dalībvalsts iestāžu iesniegtie pierādījumi ļauj saprātīgi uzskatīt, ka izvēlētie līdzekļi ir piemēroti mērķu sasniegšanai, un vai tos būtu iespējams sasniegt ar pasākumiem, kas mazāk ierobežo preču brīvu apriti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. oktobris, *Deutsche Parkinson Vereinigung*, C-148/15, EU:C:2016:776, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tomēr, tā kā Tiesas uzdevums ir dot iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, tās kompetencē ir sniegt iesniedzējtiesai norādes, kas izriet no pamatlietas materiāliem, kā arī no tai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem un kas ļautu minētajai tiesai pieņemt nolēmumu (spriedums, 2022. gada 7. septembris, *Cilevičs u.c.*, C-391/20, EU:C:2022:638, 73. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 45 Pirmām kārtām, attiecībā uz pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma piemērotību izvirzīto mērķu sasniegšanai jānorāda, ka prasība par to, ka citā dalībvalstī tirgotie audiovizuālie raidījumi tajā iepriekš ir klasificēti un/vai uz tiem ir norādīts minimālais vecums, no kura tos ir ieteicams skatīties, ciktāl tas ļauj patērētājiem būt informētiem par šo raidījumu satura būtību un tādējādi noteikt, kuri no šiem raidījumiem ir piemēroti to bērnu vecumam, par kuriem viņi ir atbildīgi, ir piemērota nepilngadīgo personu aizsardzībai attiecībā pret raidījumiem, kuru saturs var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 14. februāris, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, 47. punkts).
- 46 Tomēr tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts šāds pasākums, ir uzskatāms par tādu, kas pēc savas iedabas spēj nodrošināt šā mērķa sasniegšanu tikai tad, ja tas patiesi atbilst vēlmei šo mērķi sasniegt un tiek īstenots saskanīgi un sistemātiski (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 4. jūlijs, *Komisija/Vācija*, C-377/17, EU:C:2019:562, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkotajā tiesiskajā regulējumā ir paredzētas vairākas atkāpes no pienākuma klasificēt un marķēt audiovizuālus raidījumus Somijā.

- 48 Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, šīs atkāpes, kas paredzētas Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 9. un 10. pantā, ir balstītas uz attiecīgā raidījuma saturu vai kontekstu, kādā tas tiek piedāvāts. Turklāt saskaņā ar šī likuma 11. pantu atkāpi noteiktos apstākļos var piešķirt, pamatojoties uz pieteikumu.
- 49 Tomēr šādām atkāpēm, ciktāl tās ir stingri definētas un/vai attiecas uz audiovizuālajiem raidījumiem, kuru saturs *a priori* nevar kaitēt nepilngadīgo attīstībai, ir ierobežota piemērojamība. Tādējādi, neskarot pārbaudi, kas jāveic iesniedzējtiesai, nešķiet, ka atkāpes varētu būt šķērslis minētajā likumā paredzētā mērķa sasniegšanai.
- 50 Otrkārt, no Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 2. panta izriet, ka audiovizuāla raidījuma ierakstu šis likums reglamentē tikai tad, ja Somijā to tirgo uzņēmums vai saimnieciskās darbības subjekts, kas šajā dalībvalstī ir reģistrēts vai kam tajā ir darbījumsdarbības vieta, Somijas pilsonis vai persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta ir Somijā, vai ja lēmums tirgot šo ierakstu ir pieņemts Somijā.
- 51 Šāda tiesību norma, ciktāl tās sekas ir tādas, ka no Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem piemērošanas jomas tiek izslēgta daļa ierakstu, ko Somijā var tirgot no citas dalībvalsts, tādējādi ļaujot Somijā tirgot raidījumu ierakstus bez marķējuma par minimālo vecumu to skatīšanai, kā izrādās, var ierobežot pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma efektivitāti, kaitējot nepilngadīgo aizsardzības mērķa sasniegšanai.
- 52 Rakstveida apsvērumos Somijas valdība ir norādījusi, ka Somijā nav bijis iespējams ieviest tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru audiovizuālo raidījumu ieraksti, kas tālpārdošanā tiek pārdoti no citas dalībvalsts, varētu tikt pakļauti Likumā par audiovizuālajiem ierakstiem paredzētajam klasifikācijas pienākumam. Katrā ziņā praksē neesot bijis iespējams efektīvi uzraudzīt šāda pienākuma ievērošanu.
- 53 Turklāt šī valdība uzskata, ka vairākums Somijas patērētāju veic pirkumus tiešsaistes veikalos, kas reģistrēti Somijā, un tādējādi Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem mērķa sasniegšanu būtiski neapdraud tas, ka tā tiesību normas neattiecas uz visiem ārvalstu audiovizuālo raidījumu ierakstu piedāvātājiem.
- 54 Kā izriet no šī sprieduma 43. punktā aplūkotās judikatūras, iesniedzējtiesai, pamatojoties it īpaši uz attiecīgās dalībvalsts iestāžu iesniegtajiem pierādījumiem, ir objektīvi jāizvērtē, vai, ņemot vērā it īpaši pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomu, pienākums klasificēt un marķēt Somijā tirgotu audiovizuālo raidījumu ierakstu patiešām atbilst vēlmei sasniegt mērķi aizsargāt nepilngadīgas personas attiecībā pret šiem ierakstiem, kuru saturs var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai.
- 55 Šajā nolūkā it īpaši ir jāņem vērā *ratio legis*, kas ir pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas ierobežojuma pamatā, un sekas, kādas šis ierobežojums konkrēti rada izvirzītā mērķa sasniegšanai.
- 56 Otrām kārtām, runājot par pamatlietā aplūkotā pasākuma nepieciešamības vērtējumu, jāuzsver – tā kā Savienības mērogā nav saskaņoti noteikumi, kas piemērojami audiovizuālo raidījumu klasifikācijai un marķējumam, dalībvalstīm ir jānosaka līmenis, kādā tās vēlas nodrošināt nepilngadīgu personu aizsardzību pret audiovizuālo saturu, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai.

- 57 Tādējādi dalībvalsts veiktie pasākumi nepilngadīgo aizsardzībai pret šādu saturu ne vienmēr atbilst koncepcijai, kurai piekrit visas dalībvalstis attiecībā uz šīs aizsardzības līmeni un kārtību. Tā kā šī koncepcija katrā dalībvalstī var atšķirties atbilstoši tostarp ētikas un kultūras jomas apsvērumiem, ir jāatzīst noteikta dalībvalstu rīcības brīvība attiecīgajā jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 19. novembris, ZW, C-454/19, EU:C:2020:947, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Līdz ar to apstākļi, ka dalībvalsts ir izvēlējusies tādu nepilngadīgu personu aizsardzības pret saturu, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, aizsardzības kārtību, kas atšķiras no citas dalībvalsts pieņemtās, pats par sevi nevar ietekmēt vērtējumu par šajā jomā pieņemto valsts tiesību normu samērīgumu, jo tās ir vienīgi jāizvērtē, ņemot vērā to mērķi un aizsardzības līmeni, kādu attiecīgā dalībvalsts vēlas nodrošināt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 14. februāris, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 No tā it īpaši izriet, ka dalībvalstij ir leģitīms pamats uzskatīt, ka patērētājiem, kas atrodas tās teritorijā, ir jābūt iespējai balstīties uz norādēm par vecuma un satura ierobežojumu, kas atspoguļo šajā dalībvalstī valdošo ētikas un kultūras koncepciju, lai viņi, apzinoties situāciju, varētu izlemt, vai attiecīgais audiovizuālais raidījums ir piemērots to nepilngadīgo personu vecumam, par kurām viņi ir atbildīgi.
- 60 Tāpēc nevar prasīt, lai dalībvalsts atteiktos no pienākuma, ka audiovizuālajiem raidījumiem, kas tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, šajā dalībvalstī vispirms ir jābūt klasificētiem un marķētiem atbilstoši vecuma ierobežojumiem nepilngadīgo aizsardzības nolūkos šajā dalībvalstī, pamatojoties uz to, ka šāds raidījums jau ir klasificēts un marķēts šim nolūkam citā dalībvalstī.
- 61 Tāpat dalībvalstij nav noteikti jāparedz atkāpe no pienākuma klasificēt un marķēt audiovizuālos raidījumus atbilstoši vecuma ierobežojumiem gadījumā, ja varētu tikt pierādīts, ka ieraksta pircējs ir pilngadīga persona. Proti, ja audiovizuālo raidījumu klasifikācija un marķēšana atbilstoši vecuma ierobežojumiem tiktu veikta pirms datu nesēja, uz kura tie ir ierakstīti, nosūtīšanas, bet tikai pēc tā iegādes, patērētāji, apzinoties situāciju, nevarētu noteikt, vai raidījums ir piemērots to nepilngadīgo personu vecumam, par kurām tie ir atbildīgi vai kam var būt piekļuve šim ierakstam. Līdz ar to esot vairāk risku, ka nepilngadīgais piekļūst raidījumam, kas nav piemērots viņa vecumam. Ņemot vērā šos apsvērumus, no dalībvalsts nevar prasīt, lai tā klasifikācijas un marķēšanas pienākumam pakļautu tikai tos raidījumus, kuru ieraksti faktiski tiek piegādāti šajā dalībvalstī.
- 62 Turklāt ir jānorāda, ka audiovizuālo raidījumu ierakstu brīvas aprites aizskārums ar tādu pasākumu kā pamatlietā aplūkots, šķiet, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šī pasākuma mērķi, tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 63 Šajā ziņā it īpaši jānorāda, kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, ka Somijas likumdevējs apstrīdētā pasākuma piemērošanas jomu ir ierobežojis ar Likuma par audiovizuālajiem raidījumiem 2. panta pirmo daļu un šī likuma 9.–11. pantā ir paredzējis vairākas atkāpes no audiovizuālo raidījumu klasificēšanas un marķēšanas pienākuma.
- 64 Turklāt neviens no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem neļauj domāt, ka klasifikācijas procedūra, kas tiek veikta, piemērojot šo likumu, nebūtu viegli pieejama, ka to nevarētu veikt saprātīgā termiņā, ne arī – ka tad, ja tiek sniegta nelabvēlīga atbilde, nebūtu iespējas šajā ziņā

pieņemto lēmumu pārsūdzēt tiesas ceļā. Tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 14. februāris, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, 50. un 51. punkts).

- 65 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild šādi:
- LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai aizsargātu nepilngadīgos no audiovizuāla satura, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, ir prasīts, lai attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem, kas ierakstīti uz materiāla datu nesēja un tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, iepriekš tiktu veikta pārbaudes procedūra, kā arī klasifikācija atbilstoši vecuma ierobežojumiem un attiecīgs marķējums saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja attiecībā uz šiem raidījumiem jau ir veikta analogiska procedūra, kā arī klasifikācija un marķēšana, piemērojot citas dalībvalsts tiesību aktus, ja vien šis tiesiskais regulējums ir piemērots šī mērķa sasniegšanas nodrošināšanai un nepārsniedz to, kas nepieciešams tā sasniegšanai;
 - šajā ziņā apstāklim, ka daļa ierakstu, ko var tirgot attiecīgajā dalībvalstī no citas dalībvalsts, ir izslēgta no minētā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas, nav izšķirošas nozīmes, ja vien šāds ierobežojums neapdraud mērķa sasniegšanu. Izšķiroša nozīme nav arī faktam, ka attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēta atkāpe no šīs prasības, ja var pierādīt, ka šajā tiesiskajā regulējumā minētā ieraksta pircējs ir pilngadīgs.

Par otro jautājumu

- 66 Ņemot vērā uz pirmo prejudiciālo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 67 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, lai aizsargātu nepilngadīgos no audiovizuāla satura, kas var kaitēt viņu labklājībai un attīstībai, ir prasīts, lai attiecībā uz audiovizuālajiem raidījumiem, kas ierakstīti uz materiāla datu nesēja un tiek tirgoti ar tiešsaistes veikala starpniecību, iepriekš tiktu veikta pārbaudes procedūra, kā arī klasifikācija atbilstoši vecuma ierobežojumiem un attiecīgs marķējums saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja attiecībā uz šiem raidījumiem jau ir veikta analogiska procedūra, kā arī klasifikācija un marķēšana, piemērojot citas dalībvalsts tiesību aktus, ja vien šis tiesiskais regulējums ir piemērots šī mērķa sasniegšanas nodrošināšanai un nepārsniedz to, kas nepieciešams tā sasniegšanai.

Šajā ziņā apstāklim, ka daļa ierakstu, ko var tirgot attiecīgajā dalībvalstī no citas dalībvalsts, ir izslēgta no minētā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomas, nav izšķirošas nozīmes, ja vien šāds ierobežojums neapdraud mērķa sasniegšanu. Izšķiroša nozīme nav arī faktam, ka attiecīgajā valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēta atkāpe no šīs prasības, ja var pierādīt, ka šajā tiesiskajā regulējumā minētā ieraksta pircējs ir pilngadīgs.

[Paraksti]